

معرفی کتاب مارادونا چه گواری فوتبال اثر مهدی بیرانوند روزمان

کتاب مستند - ورزشی " مارادونا چه گواری فوتبال " اثر جدید مهدی بیرانوند " روزمان " نویسنده و روزنامه‌نگار است که به تازگی از انتشارات امتیاز راهی ویتترین کتاب فروشی ها شده است. در این یادداشت کوتاه نگاهی به این کتاب و نام گذاری آن خواهیم داشت

به گزارش خبرنگاران بخش فرهنگ هنر و رسانه گزارش خبر، کتاب مستند - ورزشی " مارادونا چه گواری فوتبال " اثر جدید مهدی بیرانوند " روزمان " نویسنده و روزنامه‌نگار است که به تازگی از انتشارات امتیاز راهی ویتترین کتاب فروشی ها شده است. در این یادداشت کوتاه نگاهی به این کتاب و نام گذاری آن خواهیم داشت.

کتاب " مارادونا چه گواری فوتبال " یک روایت روان با طعم مبارزه ورزشی برای علاقه مندان به شخصیت مارادونا و ارنستو چه گواری است. کتابی که طی دو سال طرح ریزی و نوشته شده است. دیگو مارادونا نابغه محبوب فوتبال در صدر بهترین ها بوده و هست. او توانست با فوتبال با تمام نژاد ها و زبان ها صحبت کند. او از موقعیت اجتماعی خود بار ها برای کمک به فقرا در آرژانتین، شرق دور، خاورمیانه و آفریقا بهره برد و توانست در کنار ملت ها باشد. او خود را " چه گواری فوتبال " نامید و عنوان " ال دیگو " را برگزید. از سیاست های بی رحمانه کشور های غربی علیه جهان سوم و آسیا انتقاد کرد. مارادونا در باره فلسفه چه گواری فوتبالی بودنش می گفت: چون شما می توانید با من در مورد هر چیزی صحبت کنید و جواب منطقی بگیرید. من فقر را لمس کردم و در خیابان بزرگ شدم. من یک سرمایه دار نبوده ام. گرسنگی را می فهمم و با پای برهنه در زمین های خاکی فوتبال بازی کردم. شما با دیگر فوتبالیست ها فقط می توانید در مورد دنیای فوتبال و تجارت فوتبالی صحبت کنید اما با من در مورد هر چیزی از جوامع جهانی می توانید حرف بزنید.

من به مردم اهمیت میدهم. هر قولی که به آنها داده ام به آن عمل کرده و هیچ گاه خود را از مردم دور نکردم. من می دانم که جنگ و فقر در کجا وجود دارد. سیاست ها را می شناسم و می دانم که کشور های سرمایه دار چه ظمی به مردم آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین کرده اند. من برای جمع آوری ثروت فوتبال بازی نکردم و هر جایی که نیاز بود دست مزد هایم را برای محرومین هزینه کرده ام. این زندگی من است. من این زندگی را دوست دارم و به آن افتخار می کنم. فوتبالیست های دیگر برای جلب توجه بارها با کشور های سرمایه دار دوستی دادند و در برابر ظلم آنها سکوت کردند. من زندگی و شهرتم را برای جلد مجلات و رسانه های زرد مشهور خرج نمی کنم. برای من نزدیکی به مردم و جوامع فقیر مهم است. محبوبیت باید پاک باشد و برای مردم خرج شود. در جهان گرسنگان بسیاری داریم اما چرا فوتبالیست ها برای آنان بانک خوراک و پوشاک تهیه نمی کنند؟ ثروت تمام فوتبالیست های مشهور دنیا می تواند تمام مردم آفریقا را سیر کند اما آنها چه می کنند؟ آنها برای جلب توجه و رفتن به تیم های مشهور اروپایی این پول را هزینه می کنند. من بارها همانند یک انقلابی از درد و زخم های خاورمیانه سخن گفتم از اسرائیل دور ماندم و به مبارزات مردمی احترام گذاشتم. انقلابات مردمی در آسیا، آمریکای لاتین و خاورمیانه همیشه برای من الگو بوده و یاد گیری مرام مبارزه آنان برایم یک آرزو. به من اتهام دیوانه بودن زدند و به گواری اتهام بی خدایی و بی رحم بودن. قطعا هر انسانی در جهان امروز برای محرومین مبارزه کند و به کسی باج ندهد به او اتهاماتی این چنین می زنند. پس بهتر است مرا چه گواری فوتبال بنامند. ما در کنار مردم جهان سوم و خاورمیانه خواهیم بود و سرمایه داران در کنار کارخانجات اسلحه سازی و برج سازی خواهند ماند. او در کنار فوتبال با تمام فراز و فرود های شخصی و اجتماعی اش توانست از خود یک انسان کامل و مبارز پرورش دهد. گویی او نمی خواست مجسمه دست ساز رسانه ها و تفکرات امپریالیستی باشد. پس باید از او بعنوان چه گواری فوتبال یاد کنیم. مریم نعیمی کارشناس دانشکده علامه طباطبایی تهران